

Å forandre sitt liv uten å skifte arbeid

Carmen Fernández er ekspeditrise i Andalucía. Hun arbeider i parfymeriavdelingen i et stort varehus. Hun er gift, har to barn og er supernumeraria i Opus Dei.

20.07.2006

Mitt liv ble forandret da jeg begynte å si hver morgen når jeg våknet:
”Herre, jeg gir deg mitt arbeid, jeg gir deg denne dagen som begynner nå”.
I 15 år har jeg hatt et arbeid rettet mot medmennesker og nå har jeg

oppdaget at jeg kan utføre dette arbeidet av kjærlighet til Gud, ved å gi service til et medmenneske som er et Guds barn, liksom jeg selv er, en søster eller en bror! Når man oppdager at det er slik – da forandres ens liv totalt.

Tidligere anstrengte jeg meg mer hvis en slik anstrengelse ville bety at jeg tjente mer penger, og når en kunde kom og stilte spørsmål uten å ville kjøpe noe, da ble jeg irritert... Nå tenker jeg i stedet: ”Herre, jeg gjør det for Deg!” og hjelper kunden til også å finne det aller billigste produktet i stedet for å avvise ham eller henne med et bryskt: ”Let selv!”

Jeg prøver å være vennlig mot alle mine venner, selv om jeg naturligvis har mer til felles med noen enn med andre. Og jeg prøver å lytte, jeg har lært meg å lytte. For noen år siden trodde jeg at å lytte var å kaste bort tiden, men nå innser jeg at det er

svært viktig å lytte til andre. Og iblant når klokken er fire om ettermiddagen og jeg er ferdig med arbeidet synes jeg at det er utrolig at jeg ennå har noen krefter igjen.

Hver uke deltar jeg sammen med noen andre mødre i kristen undervisning i den barneklubben min datter går i. Jeg ønsket at hun skulle kunne få være i et miljø der stemningen var varm og der hun kunne lære seg hvordan man opptrer og er. Da anbefalte en venn av familien meg å prøve Albihar og de aktiviteter som organiseres der. Vi likte dette godt, for min mann og jeg ønsket ikke at hun bare skulle leke på gaten hele dagen. Min mann arbeider i hotellbransjen og å få til dette med hans arbeidstider og mine var litt av et puslespill.

Jeg begynte å gå til den barneklubben med min datter. Der fikk jeg lære om kristendommen på

en måte som ble den oppmuntringen jeg trengte. Jeg var et menneske som allerede var nær Gud, for jeg var født og oppvokst i en kristen familie, men Gud var ikke så sterkt tilstede i mitt liv som han er nå.

Det var en stor overraskelse for meg. Det virket umulig med det stressende livet jeg levde å kunne finne enda mer tid for Gud. Men jeg begynte å organisere livet mitt, å gå på messe hver dag, å be... og nå har jeg hjemmet mitt i orden, arbeidet mitt sliter meg ikke ut og jeg har ikke lenger så vondt i ryggen som jeg pleide å ha! Det hjelper godt å tenke på at Jesus Kristus holdt ut enda verre plager på korset! ... Og så lever jeg og vet at dette livet er det livet jeg har, og jeg skal ikke ønske meg det umulige, som å vinne i lotto.

Mine venner spør meg: "Hva kommer det av at du er så fornøyd?" Da sier jeg til dem: "Fordi Han der

oppe finnes på altrene fra klokken åtte om morgenen – og noe skal han ha å gjøre”. Han gjør alt, for jeg liksom så mange andre ville helst ikke stå opp i den hele tatt en del morgener. Men jeg ber om forbønner fra hele den himmelske hærskeare... og opp med meg! Du kan være trist og bekymret ..., men om du vet at du har Guds hjelp og vet hva kristendommen innebærer, da klarer du det meste.

Hver morgen ber jeg en stund. Jeg har oppdaget at hvis man gir Gud en halvtime hver dag, gjør Han at du får mye mer tid. Før trodde jeg at jeg ikke var så flink til å be. Jeg måtte gjøre øvelser for min ryggglidelse og hadde ikke forstått at jeg kunne gjøre de øvelsene legen hadde foreskrevet mens jeg gikk på gaten og samtidig snakke med Gud.

Naturligvis er det ikke lett for meg å kombinere mitt arbeid i og utenfor

hjemmet, samtidig som jeg tar hånd om min familie som er det viktigste. Det krever mye disiplin og ordenssans. Man må lære å si til seg selv: "Nå skal jeg ikke stå og stryke de klærne, jeg skal sette meg en stund stille og rolig og snakke med min mann og mine barn." Jeg prøver også å lære mine barn å organisere tiden sin og at de lærer seg til å gjøre slikt som de kanskje skulle ønske at jeg gjorde for dem. I begynnelsen tar dette lang tid, men det er viktig at de får lære det og jeg lærer dem det med glede og uten å mase.

Glede er svært viktig. Det er ikke det samme å vekke barna vennlig og kjærlighetsfullt om morgenen og rolig si til dem: "Kom barn, vi skal gi dagen til Gud og takke Ham for den", som å skrike "Kom dere opp, klokken er mye!" Tidligere overførte jeg til dem, uten å ville det, alt det stresset som jeg hadde inni meg...

Jeg takker Gud for at Han har latt meg bli kjent med Opus Dei. Jeg kjente den hellige Josemaría fra barndommen av, for vi hadde et bønnekort med ham hjemme og vi ba mye til ham, spesielt for familieanliggender. Jeg kunne den bønnen utenat. Da jeg skulle begynne i min første jobb var det den bønnen jeg ba og også da jeg skulle ta sertifikat.

.....

pdf | dokument generert automatisk fra
<https://opusdei.org/nb-no/article/a-forandre-sitt-liv-uten-a-skifte-arbeid/>
(18.03.2026)